

εἰς ληστὰς· οἷτινες καὶ γυμνώσαντες αὐτὸν καὶ καταπληγώσαντες ἀνεχώρησαν ἀφ' ἑσάντες αὐτὸν ἡμιθανή.

Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινε δι' ἐκεῖνης τῆς ὁδοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους·

Ὅμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, φθάσας εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἐπέρασεν ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους.

Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδοιπορῶν, ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτο, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ πλησίον αὐτοῦ ἔδρασε τὰς πληγὰς αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ ἐπιθεῖσας αὐτὸν ἐπὶ τὸ κτήνος αὐτοῦ ἔφερον αὐτὸν εἰς ξενοδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

Καὶ τὴν ἐπαύριον ὅτε ἐξήρχετο ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ,τι ἂν δαπανήσῃς περιπλέον, ἐγὼ, ὅταν ἐπανέλθω, θέλω σοὶ ἀποδώσει.

Τίς λοιπὸν ἐκ τῶν τριῶν τούτων σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγινε πλησίον τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς;

Ὁ δὲ εἶπεν, Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος εἰς αὐτόν. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Ὑπαγε, καὶ σὺ κάμνε ὁμοίως. (Λευκ. ι. 30—37.)

ΟΙΚΙΑΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ.

1. Ὁ Μπουῖφος.

Τὸ παιγνίδιον τοῦτο εἶναι πολὺ διασκεδαστικὸν καὶ δύνανται νὰ τὸ παίζωσι πολλὰ παῖδιά. Μέγα σιγῶνιον πρέπει νὰ προσηλωθῇ ἐπιδεικνύς ἐπὶ τίνος δωματίου οὕτως, ὥστε νὰ κρέματα καλὰ τεταμένον. Εἰς ἀπὸ τοὺς παίκτης ὀνομαζόμενος μπουῖφος κἀθεται ἐπὶ τίνος χαμηλοῦ καθίσματος μετὰ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸ σινδόνιον, μία δὲ τράπεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἀναμμένη λυχνία, πρέπει νὰ τεθῇ ὀπισθεν αὐτοῦ τέσσαρα ἢ πέντε βήματα μακρὰν, καὶ τὰ λοιπὰ φῶτα τοῦ δωματίου πρέπει νὰ σβεσθῶσι. Τότε δὲ οἱ παῖκται διαβαίνουν κατὰ σειρὰν με-

ταξὶ αὐτοῦ καὶ τῆς λυχνίας, διαστρέφοντες τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὅσον δύνανται περισσότερον ἀλλοκότως, πηδῶντες, χωλαίνοντες, καὶ ἐκτελοῦντες διάφορα γελοῖα σχήματα οὕτως, ὥστε νὰ καθιστῶσι τὰς σκιάς τῶν ὅλων διόλου διαφορετικάς. Ὁ μπουῖφος τότε προσπαθεῖ νὰ μαντεύσῃ τίνος εἶναι ἡ σκιά ἐκεῖνη· καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, ὁ παίκτης τοῦ ὁποίου ἀνεγνώρισεν τὴν σκιάν κἀθεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ μπουῖφου. Μόνον δὲ ἅπας εἶναι συγχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ εἴπῃ τὸ ὄνομα ἐκεῖνου, τοῦ ὁποίου βλέπει τὴν σκιάν χωρὶς νὰ στρέφῃ τὴν κεφαλὴν ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ διὰ νὰ ἴδῃ τίς περιγὰ.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΟΤΙ ΑΓΑΠΩΜΕΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

1. Ἐὰν ἀγαπῶμεν τινὰ ἀγαπῶμεν καὶ νὰ συλλογίζωμεθα περὶ αὐτοῦ.
2. Ἀγαπῶμεν νὰ μάθωμεν περὶ αὐτοῦ.
3. Ἀγαπῶμεν νὰ ἀναγινώσκωμεν περὶ αὐτοῦ.
4. Ἀγαπῶμεν νὰ ἀρεσκώμεν εἰς αὐτόν.
5. Ἀγαπῶμεν νὰ ἡμεθα φίλοι αὐτοῦ.
6. Ζηλεύομεν τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ.
7. Ἀγαπῶμεν νὰ ὁμιλῶμεν εἰς αὐτόν.
8. Ἀγαπῶμεν νὰ ἡμεθα πάντοτε μετ' αὐτοῦ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

(Ἰδὲ ἀριθ. 42.)

1. Ποῖται τέσσαρες παραβολαὶ περιγράφουσι πλουσίους ἀνθρώπους;
2. Τί καλλίον τοῦ πλούτου;
3. Ποῦ τὰ πλοῦτη ἐφαρμόζονται εἰς τὴν θείαν χάριν;

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΙΣ. Ἐπιθυμοῦντες νὰ διευκολυνώμεν τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ συνδρομητὰς τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εἰς τὴν λήψιν τῶν φύλλονων καὶ οὕτω νὰ παύσῃ πᾶν παράπονον, προτείνομεν, ὥστε εἰς πόλεις καὶ χωρία, ὅπου δὲν ἔχομεν ἡμεῖς ἴδιον ἀντιπρόσωπον, καὶ ὅπου ὑπάρχουν περισσότεροι τῶν 5 συνδρομητῶν, εἰς τούτων νὰ διορισθῇ ἐκ συμφώνου ὑπὸ πάντων ἀντιπροσώπων, καὶ αὐτὸς ἐπ' ὀνόματι πάντων νὰ μᾶς πέμψῃ τὸν κατάλογον τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν των, ἢ νὰ ἐγγραφῶσιν ὡς συνδρομηταὶ διὰ τὸ ἔτος 1871. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου διὰ μιᾶς μόνης ἐπιστολῆς ὅλοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ χωρὶς ν' ἀναγκάζηται ἕκαστος χωριστὰ νὰ γράφῃ πρὸς τὴν διεύθυνσιν καὶ θὰ λαμβάνωσι προσέτι καὶ ἓν φύλλον εἰς τὰ πέντε ὁ ρ ε ἄ ν.

Ὅτι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ ὁ συνέταιρός μου κ. Ἰάκωβος Σ. Δούαρ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἀστέρους τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

Ὁ Συντάκτης Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.